

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 269. Claude Thornhill and his Orchestra, 1947. Sinds eind 1941 was Gil Evans, 13 mei 1912 geboren, de belangrijkste arrangeur van de band. Hij kwam uit Canada, zijn ouders waren Australiërs, hij groeide op in de USA. We zullen veel van hem horen want de carrière van de nu bijna 73-jarige ~~XXXXXXXXXXXX~~ gaat op hoog niveau door tot op de dag van vandaag. Toch om te beginnen even twee arrangementen die niet van Evans zijn, van het eerste is de ~~maker~~ ^{helemaal} onbekend. Het orkest: 3 trompetten-Louis Mucci, Red Rodney en Eddie Zandy. 2 trombones-Allan Lagstaff en Tak Takvorian. 2 hoorns-Sandy Siegelstein en Walt Welscher, 1 tuba Bill Barber. 5 saxofoons/klarinetten: Danny Polo en Lee Konitz-alten, Mickey Folus en Mario Rollo-tenoren, Bill Bushey-bariton. Claude Thornhill-piano, Barry Galbraith-gitaar, Joe Shulman-bas, Billy Exner-drums. Fran Warren zorgde voor de dameszang, Gene Williams horen we met ~~altsaxofonist~~ ^{altsaxofonist} Lee Konitz in "I may be wrong".
Claude Thornhill a/h Orchestra: I may be wrong (Ruskin, Sullivan) B/3 - 2:08 - Hindsight HSR-108

plaat 1

"I may be wrong", arrangeur onbekend, Claude Thornhill and his Orchestra in een van de laatste vier maanden van 1947 op een radiotranscriptieplaat. Lee Konitz was toen 20, nog niet geassocieerd met Lennie Tristano en had al wel zijn eigen expressie gevonden, zo ongeveer als enige niet platgewalst door de muziek van Charlie Parker. De ook 20 jaar oude Gerry Mulligan, die bij Gene Krupa speelde en voor hem schreef, arrangeerde ook een enkel stuk voor Claude Thornhill. Zoals "Sometimes I'm happy".

zelfde

Claude Thornhill a/h Orchestra: Sometimes I'm happy (Caesar, Youmar) B/5 - 2:51 - idem

Lee Konitz-altsaxofoon, Red Rodney-trompet, Mickey Folus-tenorsaxofoon en Barry Galbraith-gitaar in Gerry Mulligan's arrangement van "Sometimes I'm happy". Nu Gil Evans arrangementen. Nog steeds transcriptie-opnamen uit de periode september t/m december '47: "Sunday drivin'".

zelfde

Claude Thornhill a/h Orchestra: Sunday drivin' (Brooks, Norwood) B/7 - 2:25 - idem

"Sunday drivin'", arrangement Gil Evans, Gene Williams zong, verder Red Rodney-trompet en Lee Konitz-altsaxofoon. Claude Thornhill's band was een dansorkest, hoewel chique, maar de jazzmusici in het orkest hadden zekere vrijheden in hun soli. Zij en Gil Evans wisten, zelfs op de plaat, er af en toe een uitgesproken eigentijds jazzstuk door te drukken. Die paar dingen, niet meer dan drie, zijn er de oorzaak van dat de band niet in de jazzgeschiedenis ten onder is gegaan. Drie arrangementen van Gil Evans, "Anthropology", "Donna Lee" en "Yardbird Suite". "Anthropology", van Charlie Parker en Dizzy Gillespie" laat ik u twee keer horen, eerst in de Columbia-versie van 4 september 1947, de session waarbij Lee Konitz, nog net 19 jaar oud, zijn plaatdebuut maakte.

plaat 2 Claude Thornhill a/h Orchestra: Anthropology (C.Parker, D.Gillespie A/laatste - 3:02 - CBS 65392 *a la Bill Harris,*
Allan Lagstaff-trombone, Mickey Folus-tenorsaxofoon, Lee Konitz-altsaxofoon, en Barry Galbraith-gitaar in "Anthropology", Columbia New York City, 4 september 1947, afwijkende take die oorspronkelijk op Harmony uitkwam. En dit is de min of meer identieke transcriptie-opname van hetzelfde "Anthropology".

plaat 1 Claude Thornhill a/h Orchestra: Anthropology (C.Parker, D.Gillespie B/laatste - 3:25 - Hindsight HSR-108
"Anthropology", transcriptie-opname, ongedateerd, maar mogelijk ook uit september '47. Tot slot nu nog twee Columbia-opnamen van Gil Evans-arrangementen, deze is ~~uit~~ ^{uit} november, thema van Miles Davis op de accoorden van "Indiana": "Donna Lee".

plaat 2 Claude Thornhill a/h Orchestra: Donna Lee (Miles Davis) A/voorlaatste - 3:01 - CBS 65392
"Donna Lee" van Miles Davis en niet van Charlie Parker zoals nog wel eens vermeld wordt, met soli van trombonist Lagstaff, tenorist Folus en gitarist Galbraith. November 1947. Ook van Columbia, nu 17 december, Charlie Parker's "Yardbird Suite".

zelfde Claude Thornhill a/h Orchestra: Yardbird Suite (Charlie Parker) A/6 - 3:19 - idem

= 3 =

"Yardbird Suite", thema Charlie Parker, arrangement Gil Evans, 17 decmebr 1947 door Claude Thornhill and his Orchestra in New York City voor Columbia gespeeld. Soli door Lee Konitz-altsaxofoon Red Rodney-trompet en Barry Galbraith-gitaar. Dit is de complete bezetting. 3 trompetten: Louis Mucci, Red Rodney en Eddie Zandy. 2 trombones: Allan Lagstaff en Tak Takverian. 2 hoorns: Sandy Siegelstein en Red Schmidt die in november Walt Welscher was opgevolgd. 1 tuba: Bill Barber. 5 saxofoons/klarinetten met Danny Polo en Lee Konitz-alt, Mickey Folus en Mario Rollo-tenor, ■ Bill Bushey-baritonsaxofoon. 4 rhythm: Claude Thornhill-piano, Barry Galbraith-gitaar, Joe Shulman-bas, Billy Exner-drums.

Thornhill en zijn orkest zijn een beetje op de achtergrond muziek blijven maken, platen tot rond 1960, en alles ging vrij moeizaam omdat de leider ernstig alcoholist was. Een aantal musici uit zijn 1947-band bracht het ver, met name Lee Konitz, Red Rodney, Barry Galbraith en Gil Evans, terwijl Louis Mucci, 1e trompettist, een grote carrière als studio-musicus tegemoet ging. Claude Thornhill was 10 augustus 1909 geboren, hij overleed 1 juli 1965, nog net geen 56 jaar oud. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 269, MdR.

NA 131 657
27:01

0 0 0 0 0

opn. 20.2.75